

SVĚTLO

TÝDENÍK MATICE CYRILOMETODĚJSKÉ

1. ČÍSLO / XXII. ROČNÍK

12 Kč • 0,55 €

5. LEDNA 2014

Z obsahu:

Život věčný, poslední soud

Katecheze Svatého otce
Františka 11. 12. 2013
- strana 2 -

Světlo Kristovo do noci lidí

P. Urs Keusch
- strana 4 -

Modlitba papeže Pia XI. k Božskému Dítěti

- strana 5 -

Král podle Srdce Božího

Jean-Marc Derzelle
- strana 6 -

Na Slovensku vznikla Aliancia za rodinu

- strana 6 -

Belgický senát schválil eutanzii dětí

- strana 7 -

Prožila jsem opravdové divy

Svědectví mimořádné
misijní činnosti
- strana 10 -

Modlitba k Panně Marii od Nejsvětějšího Srdce

- strana 11 -

Každé dítě je cenné

Herbert Heißenberger
- strana 12 -

*Viděli jsme jeho slávu, slávu, jakou má od Otce
jedinorozený Syn, plný milosti a pravdy. (Jan 1,14)*

Editorial

My tři králové jdeme k vám... Tak zpíváme v tyto dny v jedné z koled. Ale – co znamená pro nás křesťany setkání tří mudrců s Božím dítětem v chudé betlémské stáji?

Není to jen zjevení královské Boží slávy, nýbrž vše ostatní vyplývající z Božího majestátu. Kdo je králem svého lidu, je tu pro lid, chápe jeho potřeby a snaží se je naplnit tak, aby všichni, kdo mají účast na jeho království, byli šťastní. To ovšem může někdy znamenat vykonání také věci zdánlivě pošestil v očích lidí. Ale víme, že Král Bůh zná nejlépe, co vede člověka k pravému štěstí. Kdo jiný než Stvořitel může vědět více? Je zde snad někdo více než Bůh sám?

Jinak tomu však bývá u člověka, žel, někdy velmi jinak... Člověk ve své svobodě darované Bohem chybuje. A má-li někdo moc, pak může každý jeho omyl znamenat neštěstí mnohých. Ale zároveň – každý hrdinský čin, který svěřený lid nemusí hned pochopit, se stává velkým požehnáním pro všechny. Tak to vidíme i na životním osudu a příkladu krále Baudouina I. Belgického. (str. 6) Smutné na tom je, že po dvaceti letech belgický národ zřejmě ještě nepochopil poselství svého milovaného krále.

A to je to, oč tu běží. Mnozí poznáváme Krista od svého narození, jiní od dětství či od mládí. A přesto – můžeme zodpovědně říci, že jsme už konečně pochopili do důsledků jeho poselství? Už jsme našli cestu k tomu, abychom přijali cele a bez výhrad jeho učení? Jsme ochotni změnit své plány jen proto, abychom neublížili Boží věci – tak jako to na Boží vnknutí učinili mudrci? Jestliže ne, pak se nabízí jiná otázka: Co je špatné? Odpověď musí najít každý sám, v tichu svého nitra. Vánoční svátky nejsou jen zdrojem radosti projevené navenek, ale mají svůj hluboký vnitřní význam, nedovolme zapomínat na to...

I proto se můžeme pozastavit na počátku nového roku nad bolestným tématem potratu. Tentokrát z jiného úhlu pohledu – každé dítě, každý člověk má svou důstojnost a svou nevýslovnou hodnotu. V Roce rodiny by se tak mohlo nabízet třeba předsevzetí – jak to bývá zvykem na začátku roku – vykonat jeden podstatný skutek pro záchranu nenarozeného lidského života, podle svých možností. Může to být modlitba, lze se zúčastnit Pochodu Pro život, jsou další nabídky... Určitě tím přispějeme k zachování křesťanského charakteru Evropy.

Světlo živého Boha svítí v temnotě a temnota ho nepohltila. Kdo přijal dar tomu uvěřit, chápe i poselství Vánoc.

Daniel Dehner

Život věčný, poslední soud

Katecheze Svatého otce Františka při generální audienci na náměstí Sv. Petra v Římě 11. prosince 2013

Dobrý den, drazí bratři a sestry! Dnes bych rád začal poslední řadu katechezí o našem vyznání víry, tedy o článku „věřím v život věčný“. Zastavím se zvláště u posledního soudu. ...ale netřeba mít strach, poslyšme, co říká Boží Slovo. V Matoušově evangeliu k tomu čteme: Až Kristus „přijde ve slávě a s ním všichni andělé... a budou před něj shromážděny všechny národy, oddělí jedny od druhých, jako pastýř odděluje ovce od kozlů. Ovce postaví po své pravici, kozly po levici... a půjdou do věčného trápení, spravedliví však do věčného života.“ (Mt 25,31–33.46) Když myslíme na Kristův návrat a na poslední soud, který vyjeví až do posledního důsledku dobro, jež každý během svého pozemského života vykonal anebo opomněl vykonat, cítíme, že stojíme před tajemstvím, které nás přesahuje a které si nedovedeme ani představit. Tajemstvím, které v nás téměř instinktivně vzbuzuje bázeň a možná i úzkost. Pokud však o této skutečnosti přemýšlíme správně, nemůže než rozšiřovat křesťanovo srdce a být velkým důvodem útěchy a důvěry.

V této souvislosti zní svědectví prvňáků křesťanských společenství více než podmanivě. Svě bohoslužby a modlitby totiž obvykle provázela zvoláním *Maranatha*, což je výraz tvořený dvěma aramejskými slovy, která – podle toho, jak jsou vyslovena, – lze chápat jako prosbu: „Přijď Pane!“, anebo jako jistotu živou vírou: „Ano, Pán přijde, Pán je blízko.“ Je to zvolání, kterým celé křesťanské zjevení vrcholí na konci podivuhodné kontemplace, kterou nám podává kniha Zjevení sv. Jana (srov. Zj 22,20). Jménem celého lidstva a jako jeho prvotina se v ní církev-nevěsta obrací ke Kristu, svému Ženichovi, v dychtivém očekávání jeho objetí, Ježíšova objetí, které je plností života a plností lásky. Takto nás Ježíš objímá. Přemýšleli o soudu v této perspektivě, každý strach a váhání zmizí a přenechá místo očekávání a hluboké radosti. Bude

to okamžik, ve kterém budeme konečně uznáni za připravené k tomu, abychom byli oděni Kristovou slávou jako svatebním šatem a uvedeni na hostinu, jež je obrazem plného a definitivního společenství s Bohem.

Druhý důvod důvěry nám nabízí sdělení, že ve chvíli soudu *nebudeme sami*. V Matoušově evangeliu nám samotný Ježíš oznamuje, jak na konci časů ti, kteří jej následovali, zaujmou místo v jeho slávě, aby spolu s Ním soudili (srov. Mt 19,28). Apoštol Pavel potom v listu napsaném korintské komunitě tvrdí: „Což nevíte, že křesťané budou soudit svět? Čím spíše všední věci!“ (1 Kor 6,2–3) Je krásné vědět, že kromě Krista, našeho Přímluvce, našeho Advokáta u Otce (srov. 1 Jan 2,1), budeme moci v onom přivalu počítat s přímluvou a blahovůlí mnoha našich starších bratrů a sester, kteří nás na cestě víry předešli, nabídli za nás svůj život a nadále nás nevýslovně milují! Svátí už žijí před Boží tváří, v září jeho slávy, orodují za nás, kteří dosud žijeme na zemi. Tato útěcha vzbuzuje v našem srdci jistotu! Církev je opravdu matkou a jako maminka usiluje o dobro svých dětí, zvláště těch vzdálených a trpících, dokud nedojde svojí plností v oslaveném Kristově těle se všemi svými členy.

Další podnět nám nabízí Janovo evangelium, kde se výslovně tvrdí, že „Bůh přece neposlal svého Syna na svět, aby svět odsoudil, ale aby svět byl skrze něho spasen. Kdo v něho věří, není souzen; kdo nevěří, už je odsouzen, protože neuvěřil ve jméno jednorozeného Syna Božího.“ (Jan 3,17–18) Znamená to, že onen *poslední soud již začal*, začíná nyní během našeho života. Tento soud je vynášen v každém okamžiku jako potvrzení naší víry přijímající spásu, která je přítomná a působí v Kristu, anebo naší nevíry a následného uzavření se do sebe samých. Avšak, uzavíráme-li se Ježíšově lásce, sami se odsuzujeme. Spása spočívá v otevření se Ježíši.

Dokončení na str. 13

Opět stojíš na prahu nového roku. Počátek je bod, který si žádá vykročení. Jsou však počátky, k nimž je záhodno se vracet. K jednomu z nich tě dnes chce zavést Duch Svátý. Svěř se jeho vedení s pokornou otevřeností. Je to počátek, který nám přibližuje největší z evangelistů: počátek dějin spásy.

Slova, jimiž Jan otevírá své evangelium, jsou ti jistě povědomá. Stojí už na samém počátku Písma svatého. Byl to počátek lidských dějin, který byl však záhy po slibném rozkvětu poznamenán osudovým pádem do hříchu, který všechno změnil. Na místo světla vstoupila tma. Ale již tehdy byla řeč o novém počátku a tento nový počátek ti přibližuje Jan. Mluví o světle, které *svítí ve tmě a tma ho nepohltil*. Kdo má být tímto světlem? *Potomstvo ženy*⁽¹⁾, které Jan nazývá Slovem, a to Slovo je Bůh.

Smíř se s tím, že pro tebe nikdy nebude lehké porozumět Janovým slovům. Je to tím, že ačkoliv jsme stvořeni k Božímu obrazu, Bůh je nekonečně jiný, než jsme my. Je to dáno naší omezeností. Člověk má jako tvor různé schopnosti, mohutnosti: tělo a duši, rozum a vůli, určitou míru odvahy, vytrvalosti, dobroty... U Boha tomu tak není, Bůh nemá nic v určité míře, Bůh je nekonečná bytost, ve které všechno je: Bůh je Moudrost, Láska, Síla a Moc, Dobrota a Milosrdenství.

Jan ti dnes sděluje tajemství, že **Bůh je Slovo**. Proč právě Slovo? Vždyť slovo je něco tak docela obyčejného, samozřejmého jako vzduch, který dýcháme a kterým je můžeme vyslovit.

Čím je ve skutečnosti pro tebe „slovo“? Představ si, že by z tvého života zmizela všechna slova. Bez slov by se zhroutil všechný smysl a řád, zmizely by všechny tvé myšlenky, plány, vztahy. Tvá existence, osobní i společenská, vyžaduje slova. Slovo je tedy více než shluk písmen a slabik. Slovo je součástí lidské bytosti. Bez schopnosti řeči bychom byli jako němě tváře. Právě tato schopnost je znakem, že nás Bůh pozvedl do mnohem vyššího řádu. Do slov jsou uloženy vrcholné plody lidského myšlení a velké duchovní bohatství.

Janovo »Slovo – Logos« je totéž jako nejdokonalejší a nejvyšší plod **Božího myšlení**: nejvyšší Boží Moudrost, nejvzneše-

Znovuzrození z Boha

*Zamyšlení nad liturgickými texty
dnešní neděle*

*Těm, kdo ho přijali,
dal moc stát se Božími dětmi.*

nější Řád, nejdokonalejší Myšlenka, v níž je stanoven nejposlednější a nejvyšší smysl všeho toho, co je. Jan ti tedy sděluje, že úplně *na počátku*, dříve než cokoliv jiného mělo svůj počátek, bylo u Boha **Slovo**, **Idea**, **Světlo**, velký **Boží Plán**; *a ten Plán byl Bůh – Boží Syn – Bůh z Boha, Světlo ze Světla, pravý Bůh z pravého Boha*. V tomto věčném **Slovu** vidí a poznává Bůh sám sebe a současně poznává *všechno, co bude stvořeno i k čemu to bude stvořeno*, neboť *všechno, co bylo stvořeno, bylo stvořeno skrze ně*. Toto sebepoznání Boha je **Bůh Syn**.

Proč to apoštol tak zdůrazňuje? Pokouší se ti vyložit to, co on sám pochopil, když jeho hlava spočívala na Ježíšově Srdci: celý **smysl věčné Boží Myšlenky**: je v ní obsažen celý Boží Plán: abys jako tvor a člověk *měl moc stát se Božím dítětem*. Pokud by se tento cíl neměl naplnit, všechno to, co bylo stvořeno, by bylo k ničemu. Do tohoto základního a nejvyššího projektu je vtělen **sám Bůh**: všechno vychází ze Slova – Počátku, aby všechno opět spočinulo ve Slovu – Konci.

Po tomto úvodu ti může Jan vyprávět to, co se událo, když se *Slovo stalo tělem – člověkem*. Jedině tak můžeš pochopit, proč mu tak záleželo na tom, aby *přebývalo mezi námi* a obětovalo samo sebe. Ny-ní můžeš pochopit, že skutečně **přišlo do svého**, do toho, *co povstalo jedině skrze ně a s ním a v něm*. Syn Otce se přišel spojit se svým milovaným dílem. Nikdo z lidí nemůže tak milovat své dílo, jak Slovo miluje své stvoření.

Proč to dělá? Aby toto své milované dílo vyvedl ze tmy, do které samo upadlo. *Přišel mezi vlastní, a ti ho nepřijali, milovali více tmu než světlo*. **Slovo** k nám nepřišlo, **ačkoliv** jsme je nepřijali, ale **právě proto se stalo tělem a přebývalo mezi námi**. Bůh se vydává do krajnosti, protože se **nemůže vzdát sám sebe**, jeho odvčký prapůvodní plán **učinit tě svým dítětem** není něco, co je mimo něho, co jenom má; ten plán, to je **Bůh sám**. I ve svém hříchem zuboženém stavu jsme *jeho vlastní, kteří povstali*

Liturgická čtení

1. čtení – Sir 24,1–4.12–16 (řec. 1–2.8–12)
Moudrost se sama chváli a slaví uprostřed svého lidu. Otvírá svá ústa ve shromáždění Nejvyššího a velebí se před jeho zástupy: »Tvůrce veškerenstva mi dal rozkaz, můj stvořitel mi poručil vztyčit stan. Řekl mi: „Usaď se v Jakubovi, v Izraeli měj své dědictví!“ Před věky na počátku mě stvořil, až navěky být nepřestanu. Před ním ve svatostánku jsem konala svou službu a pak na Siónu obdržela sídlo. Usadil mě v městě, které miloval jako mě, v Jeruzalémě vykonávám svou moc. V lidu plném slávy jsem zapustila kořeny, v Pánově údělu, v jeho dědictví.«

2. čtení – Ef 1,3–6.15–18

Bud' pochválen Bůh a Otec našeho Pána Ježíše Krista, který nás zahrnul z nebe rozmanitými duchovními dary, protože jsme spojeni s Kristem. Vždyť v něm si nás vyvolil ještě před stvořením světa, abychom byli před ním svatí a neposkvrnění; v lásce nás ze svého svobodného rozhodnutí předurčil, abychom byli přijati za jeho děti skrze Ježíše Krista. To proto, aby se vzdávala chvála jeho vznešené dobrotivosti, neboť skrze ni nás obdařil milostí pro zásluhy svého milovaného Syna. Slyšel jsem, jak věříte v Pána Ježíše a jakou lásku projevujete všem křesťanům, a proto nepřestávám za vás děkovat, když na vás vzpomínám ve svých modlitbách, aby vám Bůh našeho

Dokončení na str. 12

skrze něho. Proto mu tak záleží na tom, aby nám vrátil **moc stát se Božími dětmi**.

Tato **moc** se odevzdává do tvého svobodného rozhodnutí, zda **jej přijmeš a uvěříš v jeho jméno**. Jestliže mu vyslovíš svůj souhlas, může se na tobě naplnit poslední cíl Božího Plánu: tvé **znovuzrození z Boha**. Přijímáš-li tento plán, on tě svým Duchem *uvnitř osvítí, abys pochopil, co čeká na ty, které povolal, a jak přebohatě se projevuje jeho štědrá dobrotivost v tom, co v budoucnosti dostaneš*. Věříš tomu?

Modlím se za to, aby ti Bůh našeho Pána Ježíše Krista udělil dar moudře chápat věci a odhalovat jejich smysl.

Bratr Amadeus

⁽¹⁾ Gn 3,15

O pozdním večeru, když už nastává noc a náhle se vypíná proud a zhasínají všechna světla v domě i na ulicích, pak zase vidíme, co je to tma. Potom šmátráme nejistě po svíčke a tak rychle, jak to jen jde, ji zapalujeme, a nezvyklý pocit takové chvíle je zaplašen. Pak si zase uvědomíme, co znamená světlo v noci, když je v celém domě tma.

Taková temnota a taková noc je také v domě duše, v srdci člověka, a existuje v každém lidském životě. Existuje také v životě celých národů. A pak potřebujeme světlo, i když je jenom maličké. Běda, když takové světlo není, když v celém domě marně hledáme světlo. Potom se pro mnoho lidí stane život nesnesitelným, když tma trvá příliš dlouho, když se nenajde žádné světlo, které by se dalo zažehnout. Pak končí pro mnohé život ve skoro nekonečné noci.

Světlo Kristovo v životě

F. M. Dostojevského

Ruský spisovatel Fjodor Michajlovič Dostojevskij (1821–1881) prožil v mladých letech takovou noc, když byl uvězněn a čtyři roky prožil na nucených pracích (1850–54) v trestním táboru v Katorze, poblíž Omsku na Sibiři, trýzněný hlubokým zoufalstvím v životě i ve víře. Bylo to evangelium Ježíše Krista, které mu bylo

Světlo Kristovo do noci lidí

„Moje oči uviděly spásu, kterou jsi připravil všem národům, světlo na osvětlení pohanů a k slávě tvému izraelskému lidu.“ (Lk 2,30)

v této době světlem v jeho nejhlubší osamocení a opuštěnosti. Jeho manželka k tomu píše ve svých *Pamětech*: „Během celých čtyř let své vazby si nedovoloval Fjodor Michajlovič ani na minutu odloučení od svaté knihy... Když o 20 let později vzpomínal na své utrpení a svou sklíčenost, nezapomněl říci, že evangelium bylo to jediné, co mu vůbec udržovalo naději. Jenom z této knihy čerpal naději. Kdykoliv se k ní přiklonil, cítil se naplněn novou silou a energií.“

Z této doby věznění pochází jeho vyznání víry, které Dostojevskij svěřil v jednom dopisu té paní, která mu Nový zákon dala s sebou do vězení. Píše jí: „Moje vyznání víry je nanejvýš jednoduché, tady je: Věřím, že není nic krásnějšího, hlubšího, sympatičtějšího, rozumnějšího, statečnějšího a dokonalejšího než Spasitel. Říkám s žárplivou láskou, že nic takového podobného nejenom není, ale také nemůže být. Chci říci ještě více: Kdyby mi někdo dokázal, že Kristus je mimo pravdu, a kdyby pravda skutečně stála mimo

Krista, pak bych dal přednost být u Krista a nezůstávat u pravdy.“

Člověk musí zakusit noc velmi hluboce, musí být úplně na dně, aby z takové výše slitování dostal takové zářivé nahlédnutí. Skoro všichni velcí svědkové křesťanské víry prošli podobné noci a potom zakusili tak podivuhodně světlo Kristovo: apoštol Pavel, Sadhu Sundar Sing, Fr. W. Foerster, archimandrita Sofronij a bezpočet dalších. Kdo uviděl světlo Kristovo, kdo je smí vždycky znovu vidět v modlitbě a kdo se lidí v lásce ujímá, ten ví, kdo je Kristus, ten ví, že na zemi „není nic krásnějšího, hlubšího, sympatičtějšího, rozumnějšího, statečnějšího a dokonalejšího než Spasitel“.

Světlo Kristovo

v životě archimandrity Sofronije

Jiným vášnivě hledajícím člověkem z ruské země je pozdější mnich a archimandrita Sofronij. Narodil se v roce 1896 v carském Rusku, odvrátil se, jako mnoho jeho současníků, v mládí od křesťanské víry svých ortodoxních rodičů a hledal spásu v náboženství Dálného východu. Studoval malířství a dostal vzdělání na Státní vysoké škole umění v Moskvě. V roce 1921 opustil tehdejší Sovětský svaz a šel do Paříže, aby tam pokračoval ve své umělecké dráze. Zde zakusil zkušenost světla Ježíše Krista. Zapsal se pak na tamější Institut ortodoxní teologie, ale akademické studium teologie ho neuspokojovalo. V roce 1925 odešel k mnichům na horu Athos. Nakonec se stal duchovním otcem pro více velkých klášterů a přijal kněžské svěcení. Roku 1959 založil v Anglii monastickou komunitu, kterou vedl až do své smrti jako duchovní vůdce a kněz svaté pověsti.

Přečteme si několik myšlenek k tajemství Ježíše Krista z jeho knihy *Jeho život je můj*:

- Když jsme si vědomi své křehkosti v takovém stupni, že by náš duch mohl zmalomyslnět, zjeví se nikdy nepoznané zázračné světlo, které oznamuje nepomí-

Z myšlenek archimandrity Sofronije

- *Můžeme tvrdit, že veškeré lidstvo do dneška ještě nedozrálo ke křesťanství a vede stále ještě skoro živočišnou existenci. Tím, že odmítáme přijmout Krista jako věčného člověka, a co je ještě důležitější – jako pravého Boha a Vykupitele, ztrácíme světlo věčného života.*

- *Jako děti nemáme tušení o obětech, které rodiče a vychovatelé pro ně přinášejí, aby je vychovali a zprostředkovali jim draze zaplacené zkušenosti celého života, stejně málo lidí obecně rozumí Kristu. A jenom vzácné výjimky mu rozumí, a to také jenom částečně.*

- *V současném ohrožení nám nejsou k ničemu krásná slova, která nás k ničemu nezavazují. Každý z nás potřebuje dnes pevnou víru ve věčné vítězství Kristovo, abychom se také my stali nepřekonatelnými v duchovním smyslu.*

- *Bez zhavého vzepětí k milujícímu Bohu, který nás neustále inspiruje, nemůžeme zabránit, abychom nepodlehli masivnímu tlaku současného světa, světa, který nezná modlitbu.*

- *Životodárná víra spočívá v důvěře bez otázek, v Krista jako Boha.*

její život. Když temnota v nás bude tak strašná, že budeme strachem ochromeni, promění právě toto světlo „Kristovo“ nejčernější noc v zářivý den.

- Světlo božství je nevýslovně milé, sotva je zpozorujeme, když se přibližuje. Může přijít během noční hlídky nebo uprostřed dne. Je to dech lásky. Přináší mír. Daruje nám zkušenost zmrtvýchvstání.

- Svět se trápí dále v ďábelském kruhu svých hmotných problémů, protože lidé odmítají následovat Krista.

- Abychom dosáhli svého cíle, musíme se neochvějně a celou silou držet příkázání Kristových.

- Modlitba nás zahřívá a těší. Je to tunel, jímž získáváme zjevení shůry.

- Ti lidé, kteří milují Krista a jeho jméno, ožijou při čtení evangelia a vůbec celého Písma svatého.

- Četba evangelia, v níž začínáme vnímat proces zjevení Božího, povznesse našeho ducha nade všechno stvoření.

- Kristus je div, který přesahuje naše chápání. On je absolutním zjevením Božím. Je také absolutně dokonalým vyjádřením člověka.

Bůh z Boha, Světlo ze Světla

Neexistuje nic většího a krásnějšího na nebi i na zemi, než Ježíš Kristus. Dva tisíce let nepostačily, aby prozkoumaly jeho tajemství, jeho jedinečnost, jeho krásu, jeho velikost a nesrovnatelnost a jeho lásku: Vždyť Ježíš Kristus je Bůh. On je Bůh z Boha, Světlo ze Světla, pravý Bůh z pravého Boha. Chraň se, kdo jsi proti Němu zhřešil, kdo jsi Ho ponížil pro malého člověka, který nestrpí nic většího nad sebou. Běda tomu, „kdo by hlásal evangelium odchylné od toho, které jsme vám hlásali, ať je proklet“ (Gal 1,8)! Ale blažení jsou ti lidé, kteří pro Něho ještě mají místo ve svém útulku, i kdyby to byla jenom stáj, do které by Ho přijali, protože Bůh miluje nás a svůj svět neskonale.

„Podle Jan 3,16 miluje Bůh svět, zbožňuje jej, tato láska je vlastním tajemstvím Božím. Křesťanská existence může spočívat jenom v tom, že budeme po celý život žasnout nad tímto Božím prohlášením lásky, která byla vnímána mezinábožensky bez jakéhokoliv přirovnání, a v různých pohanských souvislostech byla a bude chápána jako nový zážitek. Nakonec

Archimandrita Sofronij

předvedla Matka Tereza tuto esenci křesťanství v žasnoucím a provokujícím hinduistickém prostředí.“ (Klaus Berger, *Ježíš*, str. 80)

Ano, v blahoslavené Matce Tereze nám Ježíš Kristus ukázal svoji lidskou tvář zvláště zářivě. A On se k nám obrací ve všech lidech, kteří Ježíše milují z celého srdce, kteří vášnivě zápasí o to, aby byl zase poznáván a milován, kteří – jako F. M. Dostojevskij, archimandrita Sofro-

nij a světci – si jeho evangelia ve svém životě velice vážili a jeho světlo nenechávají nikdy vyhasnout, kteří si nic nemyslí, nic nedělají, nic nerozhodují, nic nezařizují, co by neobstálo před jeho evangeliem a co neslouží jeho míru a jeho království.

Taková podobná žena byla také svatá Maria Bernarda. Jejimi slovy bych chtěl uzavřít naše koptání o tom nevýslovně krásném, svatém a obdivuhodném, co nám lidem dává Bůh ve Svaté noci. Ona píše: „Jako naříkavý, bolestný tón jsem zaslechla: »Moji milovaní a vyvolení! Využijte přece moje pohledy plné lásky a slitování ke svému prospěchu. Moje pokyny, milosti aby vám byly ke spáse a ne k věčnému zavržení. Moje božská a lidská ústa vám hlásala svaté evangelium, a jak moc toužím po tom, abyste si tato slova vzali k srdci a věrně je plnili. Všechna jsou vám ke spáse, ta slova plná mírnosti a slitování, jakož i slova plná svaté vážnosti, varování a hrozeb, abyste ušli spravedlivému, věčnému soudu. Kráčejte podle slov, která jsem vám řekl, a poučujte věrně ostatní o tom, co přináší třiceti- a šedesáti- a stonásobné plody.«“

Ze Schweizerisches Katholisches Sonntagsblatt 25/26/2012 přeložil -mp-

Modlitba papeže Pia XI. k Božskému Dítěti

Božské Dítě, po svém podivuhodném zrození v Betlémě jsi chtělo rozšířit své bezmezné slitování na všechny lidi a na celou zemi.

Voláš proto pastýře a mudrce nebeským znamením ke svým jeslím. Ty se tak stávají nádherným královským trůnem. Ty jsi dobrotivě přijalo svaté muže. Následovali Tvé božské volání a spěchali sem. Vzdali Ti poctu a klaněli se Ti jako Spasiteli světa, jako Knížeti pokoje, jako Spasiteli člověka, jako pravému Božímu Synu.

Prosíme Tě: Přitáhni také nás k sobě ve své dobrotě a všemohoucnosti a osvět náš rozum. Posilni naši vůli a zapal naše srdce. Učiň nás pokornými a čistými, abychom Tě stále lépe poznávali, Tobě věrněji sloužili, Tebe vroucněji milovali v tomto životě, a tak se stali hodnými jednou se na Tebe věčně dívat ve druhém životě. Amen.

* * *

Modlitba mládeže k Božskému Dítěti

Ó, Božské Dítě, milé Jezulátko, můj Spasiteli, pozdravuji Tě! U Tebe nacházím příklad a slovo, ve tmě též oporu a světlo. Plný radosti Ti dávám všechno, své myšlení, konání a řeč, a prosím, abys mi pro všechny dny dalo jenom jedno:

Od hříchu mě stále chraň, ať Tvoje srdce nermoutím! Ať skutečně mojí snahou je Tvé stále lásky naděje! Amen.

Z -sks- 25/26/2012 přeložil -mp-

Král podle Srdce Božího

Baudouin I. Belgický (1930–1993)

Před dvaceti lety se vynořila u příležitosti pohřbu Baudouina I. Belgického dojemná svědectví o tomto králi, jehož oplakávala celá Belgie. Jeden básník řekl: „Veřejnost oslavovala v králi muže lásky.“ Jeden novinář napsal: „Vykonaávat vládu tak, jak to dělal tento král, je také kněžství.“ Jistý arcibiskup hlásal ve své katedrále: „Žijeme v přítomnosti člověka, který byl více než král: Byl to pastýř svého lidu.“

Mládi a vzdělání

Baudouin I. Belgický se narodil 7. září 1930, v roce 100. výročí nezávislosti své země, jako syn korunního prince Leopolda a princezny Astrid Švédské. Při tragické smrti svého dědečka (krále Alberta I.) měl 4 roky a byl tak smutný, že chtěl jít hned do nebe, aby byl zase s ním. V této srdečné a stmelené rodině vyzařovala královna Astrid, milovaná maminka, půvab a moudrost. Bohužel přišla o život v roce 1935 při tragické automobilové nehodě v blízkosti Küssnachtu ve Švýcarsku. Tak se stal Baudouin už v 5 letech polovičným sirotkem a to ho ovlivnilo po zby-

tek jeho života. Naštěstí se upjal na výbornou guvernanku, Juffrouw de Jongovou, která byla vybrána z 250 kandidátek. Ta ho uklidňovala, když plný starostí chtěl vědět, jestli jeho maminka může v nebi dobře odpočívat: „Vaše maminka je v nebi šťastná. Dívá se na vás dále z nebe.“ Ve dnech, kdy mu jeho milovaná Juffrouw vyprávěla příběh svaté Johanky z Orléansu nebo příběh Godefroida von Bouillon, který dobyl zpět svaté město Jeruzalém z rukou Arabů, byl šťastný.

V roce 1938 se stal Baudouin vlčetem u skautů a ihned přijal za vlastní ideál Baden-Powella – cit pro službu a poctivost, takže jeho otec mohl později říci: „Bau-

Baudouin I. Belgický (1930–1993)

douin nikdy nelhal.“ U skautů se stal sportujícím chlapcem a jeho skupina nesla krásné jméno „Poctivý elán“. Jeho žádostí bylo udělat každý den dobrý skutek.

Dne 10. května 1940 zabralo hitlerovské Německo Belgie, a to obrátilo naruby život mladého korunního prince. Děšť bomb dopadal na Brusel. Kvůli jejich vlastní bezpečnosti byly královské děti Josefina-Charlota, Baudouin a Albert přestěhovány do Francie.

Jejich vyhnanství je přivedlo nakonec do Lotu, do zámku Moutalm. Tam se dozvěděli, že jejich země musela kapitulovat a že francouzský prezident jejich otce neprávem obvinil ze zrady! Pod tlakem nadávek a vyhrožování uprchli do Španělska.

V Belgii byl král Leopold III., který se z pocitu povinnosti rozhodl zůstat se svým národem, držen jako zajatec ve svém zámku v Laeken. Po 10týdenním utrpení, naplněném odloučením, se mu podařilo své děti přivést nazpět. Když se král roku 1941 znovu oženil, měl Baudouin to štěstí, že v princezně Liliane von Rethy našel opravdovou novou mámu. Byl tehdy velmi šťastný.

Když se spojenci v červnu 1944 vylodili v Normandii, byla královská rodina násilím vystěhována do Německa do tmavé pevnosti v Hirschsteinu an der Elbe a tam hlídána 70 těžce ozbrojenými příslušníky SS. Dne 7. března 1945 dopravila SS královská rukojmí do Rakouska do pevnosti ve Stroblu, kde měli být Leopold III. a korunní princ popraveni. Naštěstí byla princezna Liliane nedůvěřivá a vyhýbala se vzít „vitaminové kapsle“, které jim německý lékař doporučil. Později se dověděli, že obsahovaly cyankali! Nakonec byla rodina 7. května 1945 osvobozena Američany.

Na Slovensku vznikla Aliancia za rodinu

V Bratislavě vznikla občanská platforma *Aliancia za rodinu*, za kterou aktuálně stojí více než 20 sdružení a organizací věnujících se problematice rodiny a manželství na Slovensku. Aliance se neváže na žádné náboženské přesvědčení, politickou či jinou příslušnost. Jejím jediným cílem je sdružit organizace, které vyvíjejí aktivity na podporu rodiny, založené na manželství muže a ženy. A dále, podle Anny Verešové z organizace *Áno pre život*: „Aby manželství zůstalo pevně definované ve slovenské legislativě jako svazek jednoho muže a jedné ženy a aby byla tato definice zabezpečena na nejvyšší možné legislativní úrovni. Aby manželství bylo společensky, kulturně, sociálně a legislativně podporova-

né a respektované jako základní buňka společnosti, od které se odvíjí dobro jednotlivců, rodin, dětí, seniorů i celková prosperita společnosti.“

Jeden z iniciátorů založení *Aliancia za rodinu*, Anton Chromík, řekl: „K tomu, aby manželství mohlo prosperovat, je potřeba neustále budovat silnou manželskou kulturu. Toto úsilí se neobejde bez toho, abychom na tomto poli působili jako občanská společnost, jako církve, ale aby zde působily i samotné rodiny.“

V České republice vznikla podobná platforma již v roce 2011. *Rodinná alianca* sdružuje organizace, které chtějí společně usilovat o uznání významu rodiny ve společnosti.

Zdroj: TK KBS

Zatímco Leopold III. a jeho rodina čekali na to, až se naplní podmínky pro čestný návrat do Bruselu, kterému se levicové strany bránily, usadili se v Prégny ve Švýcarsku.

V letech 1945 až 1948 ukončil Baudouin svá gymnaziální studia v Genfu. Jednomu nevěřícímu příteli později napsal: „Jako mladý chlapec jsem poznal, že Bůh v osobě Ježíše Krista nás miluje, mě miluje – velikou, nepředstavitelnou, ale velmi konkrétní láskou... Žije ve mně jako v jiných. Od toho dne se všechno změnilo. Tato přítomnost mě od mého osmnáctého roku života nikdy neopustila.“ Rok 1948 je také rokem, kdy on sám přesídlil do Spojených států amerických, aby pokračoval ve vzdělávání na vojenské akademii ve West Pointu a na univerzitě v Princetону. V roce 1950 se vrátil zpět do Belgie, protože jeho otcí bylo v referendu dovozeno, aby opět vstoupil na trůn. Když ale Leopold III. zjistil, že Belgičané nepřijímají jeho osobu, abdikoval ve prospěch svého syna Baudouina. Když on veden povinností přijal korunu, složil 16. července 1951 přísahu na ústavu. Ke svému otcí, který se v zájmu svého národa stáhl do ústraní, projevoval vždycky velký obdiv.

Starost o chudé

Už velmi brzy, v roce 1952, se ujal mladý král iniciativy a navštívil v Bruselu chudinské čtvrti v Marolles, kde žilo 35 000 osob ve špině, v odpuzujících podmínkách. Za šest hodin navštívil 23 rodin, které byly odříznuty od jakýchkoliv lidských kontaktů. V neprůjezdné ulici v Doreurs

Belgický senát schválil eutanazii dětí

Belgický senát rozšířil zákon o eutanazii i na nevléčitelně nemocné děti. 50 převážně levicových senátorů hlasovalo pro, 17 senátorů z řad křesťanských demokratů hlasovalo proti. Eutanazie má být pod dohledem lékařského týmu a na základě dohody s rodiči. Návrh zákona nyní posoudí dolní komora parlamentu, očekává se, že ještě před květnovými volbami.

V Belgii již nyní takto zabíjejí na tisíc dospělých lidí ročně. Předkladatel zákona, bývalý chirurg a socialista Philippe Mahoux před hlasováním v senátu řekl, že eutanazie nevléčitelně nemocných dětí se již v některých belgických nemocnicích provádí. Zákon prý nepovede k nárůstu počtu lékařsky urychlených úmrtí nemocných dětí, ale zachrání lékaře od možného trestního stíhání (!).

Křesťanská demokratka Els Van Hoofová naopak zdůrazňovala, že je třeba věnovat větší pozornost mírnění bolesti pacientů místo toho, aby je

lékaři zabíjeli. To je podle ní právě důstojné umírání jak mladých, tak starých lidí. Zároveň upozornila, že desetileté dítě není schopné učinit nezávislé rozhodnutí o životě či smrti a bude velmi náchylné podlehnout nátlaku.

Značně sekularizovaná Belgie poprvé legalizovala eutanazii v roce 2002.

Zdá se, že Belgie nepochopila a nepřijala odkaz svého krále Baudouina I. Můžeme říci, že i zde platí ono: „Doma není nikdo prorokem.“ Kdo tedy vezme Baudouinův příklad „za svůj“?

*Zdroj: Hnutí Pro život ČR
(redakčně upraveno a doplněno)*

se dověděl, že těch 17 rodin, které tam byly nacpány, má jenom jediné WC! Lidé tam spali po třech nebo po čtyřech na jedné posteli. Svítili si jenom svíčkami nebo starými petrolejovými lampami. Když Baudouin I. viděl, že jeden nemocný nebyl schopen zaplatit za svůj lék 145 franků, vzal prázdnou lahvičku od léku z ruky ubožáka, vstrčil si ji do kapsy a řekl: „Zítra tu svoji medicínu dostanete, můj pane.“ Král se odvážil na špinavá schodiš-

tě, viklavé půdy, a to všechno v dusivém, zapáchajícím ovzduší. Po této památné návštěvě si zavolal k sobě do paláce ministra zdravotnictví a už brzy byla usku- tečněna zákonná ustanovení.

Když se stalo nějaké neštěstí, přišel král ihned na místo samé, aby utěšil oběti.

Při katastrofě v Zeebrugge vstal ve 2 hodiny v noci v Laeken, aby podpořil rodiny. V jeho deníku můžeme číst: „V této zaplavené krajině... někteří lidé ztratili prakticky všechno. Měl jsem radost, že jsem mohl dát jedné staré paní, která byla zvláště smutná a bez sebe a neměla už kabát, aby se chránila proti chladu, svůj kabát.“ Jeho domácí duchovní prozradil, že večer často volal do nemocnic, aby nemocné těšil a podpořil v jejich utrpení.

Triumfální cesta do Konga

V květnu 1955 urazil král Baudouin v belgické kolonii Kongo cestu v délce 20 000 km, která byla naplánována přesně na minuty. Na místě samém ale pokračoval rámeček časového programu, aby s Konžany, které potkával, promluvil jejich vlastní řečí o jejich skutečných životních podmínkách. Ve městech stejně jako v buši docházelo při každé etapě k mimořádným

Belgický král Baudouin I. s královnou Fabiolou

► počtám tomuto králi, kterého černoši nazývali „šlechtným pánem“. Po této obdivuhodné zkušenosti došel k závěru: „Nestačí zemi dobře vybavit, ale osídlenci a domorodci musí mít navzájem co největší pochopení ve svých každodenních vztazích.“ Po triumfálním návratu do Belgie založil „Královský fond“, který dal rozhodující podnět k výstavbě bytů pro Konžany. Bezpodmínečná důvěra a nadšení, které v Africe zažil, proměnily Baudouina ve velkého panovníka, který vyzařoval optimismus.

Prozířetelností řízená svatba

Začátkem roku 1960 vykonal král Baudouin inkognito pouť do Lurdu, aby ukončil svůj dlouhý mládenecký život. V Lurdech strávil u jeskyně noc na modlitbách. Svěřil Marii starost, aby pro něho našla manželku. Už brzo nato mu doporučil kardinál Suenens Irinu Veroniku O'Brienovou, která tenkrát řídila *Mariiny legie*. Král ji poprosil, aby mu vybrala nějakou ženu ze španělské šlechty. V Madridu ho zavedla překvapená ředitelka školy k jistě Fabiole de Mora y Aragon. Ta byla velmi zdrženlivá a prohlásila: „Svěřila jsem svůj život do Božích rukou, ponechám to na Něm. Snad mě připraví na něco takového.“ Veronika intuitivně cítila, že hledanou osobu našla. Měla velkou radost, když se dověděla, že se tato 32letá španělská šlechtice, diplomovaná sestra Červeného kříže, starala o chudé a nemocné. Dne 6. července 1960 se setkali Baudouin a Fabiola v Lurdech. Po dvou dnech hlubokých rozhovorů a intenzivních modliteb se rozhodli, že se zasnoubí. V duchovních královských zápiscích můžeme číst: „Proč, Pane, jsi pohnul nebem a zemí, abys mi daroval tuto drahocennou perlu, moji Fabiolu?“

15. prosince téhož roku se za velkého nadšení národa konala svatba. Jejich láska byla mimořádná a byla krásným příkladem věrnosti. Bohužel už brzy král a královna zjistili, že nemohou mít děti. S milostí Boží v této tvrdé zkoušce obstáli. Baudouin později doznal: „Tak byla naše srdce svobodnější, abychom mohli milovat všechny děti, absolutně všechny!“

V květnu 1979 pozval královský pár 700 dětí, mezi nimi i některé postižené děti, do královského paláce v Laeken. Každé se mohlo podle své záliby zúčast-

Fabiola de Mora y Aragon

nit hry v ateliérech a připravit si oděv pro velký průvod.

Ve své promluvě je král vyzval, aby byly „staviteli lásky“. Později si poznamenal: „Bylo to odpoledne, na kterém byla cítit přítomnost Pána. Vládl mír a radost. Jaký dar!“

Král, který se modlí

Králův program vypadal takto: „Bůh nás vyzývá, abychom pod vedením jeho Ducha milovali všechny lidi jeho láskou,

pohlíželi na ně jeho očima, poslouchali jeho ušima a mluvili s nimi jeho slovy. Pane, Fabiola a já bychom to dělali rádi z celého srdce.“

Ptal se Boha, „jak by se měl chovat“. „Duchu Svatý, neopouštěj mě na žádném kroku! ... Potřebuji Tě, Pane, potřebuji Tvoji sílu, Tvoji podporu... Ježíši, ochraňuj moji zem.“

Od 15 let se účastnil denně mše svaté. Na svých cestách trval na tom, aby byl denně čas na bohoslužby. Zpověď byla pro něho pramenem obnovy a oživující síly. Jeho duchovní život se dá shrnout do této krátké prosby: „Pane, uskutečni ve mně a ve Fabiole svůj sen o svatosti.“

Jeden králův důvěrník popisoval, jak se při modlitbě choval: „Vkleče s čelem na zemi, ve svém malém oratoriu, ponoren do klanění, nebo na klekátku s otevřenými dlaněmi očekával všechno od svého Pána. Byl to živý div, že tento člověk, který byl vydán světu, přece mohl zůstat malým dítětem v náručí svého nebeského Otce, v srdci jeho Matky, Královny nebe, kterou miloval s dětskou něžností.“ Toto zřejmé spojení s Bohem se projevvalo v denních skutcích služby ostatním.

Jeho povolání krále

Živá víra Baudouina podporovala a podněcovala, aby plně prožíval svoji vysokou odpovědnost. Svými četnými ná-

Král Baudouin I. a Marcel Farine, zakládající prezident Mezinárodního sdružení boje proti lepre (1966) a Emmaüs International (1969)

vštevami v zemi, svými setkáními s lidmi ze všech vrstev se stal nejlépe informovanou osobou v království.

Tak mu naslouchali a on mohl ovlivnit svými radami a varováním ty, kdo rozhodovali. Znalost lidí a listin, úplná nezištnost ve službě své zemi, výrazný smysl pro lidské bratrství z něho dělaly „dobrého pastýře“ svého lidu, jak se později říkalo.

V neustálé starosti, aby udržel jednotu Belgie, se král nebál opět uvést před politiky církev: „Většina z nich zastává své skupinové zájmy. Jsou to oprávněné zájmy, ale jejich obhajování může vést k tomu, že zájmy celku ustoupí do pozadí.“ Mnozí byli jeho pohledem ovlivněni, protože bral ostatní takové, jací byli. Jeho zaposlouchání způsobilo, že jeden svědek řekl: „Když se na vás podíval, mohli byste skutečně říci, že jste nejdůležitějším člověkem na světě.“ Jiný řekl: „Přivádí druhého k existenci.“

Vyberme z toho jenom jeden příklad: Jednoho večera vykonal král inkognito návštěvu ve čtvrtích s červeným světlem (ve vykřičených čtvrtích) v Anvers, aby pohovořil s prostitutkami. Malá Luz, prostitutka z Filipín, řekla: „Král mě držel za ruku. Jenom nám naslouchal. Byl šokován. Král bojoval proti mezinárodnímu obchodu se sexem. Byl to opravdový král. Nazvala jsem ho svým přítelem.“

Královská námitka svědomí

V dubnu 1990 udělal král Baudouin gesto, které bylo v očích všech zcela mimořádné a mohlo by být vzorem pro ostatní. Dal příklad přímé, celistvé osobnosti, která následuje hlas svého svědomí. Rozhodl se, že nepodepíše zákon, který byl přijat parlamentem a který zajišťoval do budoucna beztrestnost potratu. Pro něho tím bylo ohroženo něco podstatného: „V našem světě, v němž egoismus stojí na prvním místě, se zobrazují hodnoty rodiny příliš často ve jménu falešných představ o osvobození jednotlivce.“

Po dohodě s Fabioulou byl Baudouin připraven zřici se trůnu. Velké státní krizi bylo nakonec zabráněno. Aby se našlo právní řešení, odvolala se vláda na pojem 48hodinové „neschopnosti vládnutí“ krále, čímž se umožnilo schválení zákona. Obránci lidského života ale měli teď svého hrdinu.

Konec dlouhého vládnutí

V letech 1991 a 1992 se musel král Baudouin podrobit dvěma chirurgickým zákrokům, jednomu z nich při otevřeném srdci. Vskrytu velmi trpěl tělesnými bolestmi, především během dlouhých cest a oficiálních přijetí. Obával se v každém okamžiku nevolnosti.

Dne 21. července 1993, o státním svátku, pronesl svoje poslední veřejné poselství, které bylo jeho politickou závětí. Protože se v tomto roce stala Belgie spolkovým státem, prosil král Vlámky a Valony, aby přijali nové instituce, které byly zřízeny demokratickým a mírovým způsobem: „To vyžaduje ode všech zodpovědných ducha smíření, dobré vůle, tolerance a federální státní smýšlení.“

Tváří v tvář smrti byl klidný: „Všemohoucí Otče, prosím Tě vroucně: Dej mi milost, abych se už nebál smrti, nýbrž abych ji očekával jako dlouho vytoužený okamžik setkání s Nejsvětější Trojicí a s Marií, naší podivuhodnou Matkou.“

O několik dnů později, 31. července 1993, ve 42. roce svého panování, utrpěl ve své španělské rezidenci Motril, kde strávil nějakou dobu svého zotavování, srdeční infarkt.

Mimořádná posmrtná úcta

Zpráva o smrti krále vyvolala v Belgii ihned velké pozdvižení.

Svatba krále Baudouina I. a Fabioly de Mora y Aragon 15. prosince 1960

Obrovské množství lidí (500 000 osob!), kteří mu chtěli prokázat poslední poctu, tvořilo nekončící, klidný zástup čekajících, který se vyznačoval tichou usebraností.

Když se jeden muž, odsouzený k doživotnímu vězení, který se od svého procesu úplně uzavřel do sebe, dověděl o smrti krále, začal poprvé hlasitě plakat. Jako všichni ostatní Belgičané se cítil jako sirotek a řekl, zřejmě obrácený: „Jsem úplně vykořeněn. Mohu se ještě změnit? Alespoň král mě neodmítl.“

Pohřební slavnosti nebyly na přání královny Fabioly, která byla oblečena celá v bílém, žádným obřadem za mrtvého, ale mší naděje a krásy. Kardinál Daneels popsal krále ve svém kázání jako člověka, který byl pastýřem svého národa. Jak vidíme z odstupe, zřejmě se nezmýlil, když řekl: „Bůh nám dal přímluvce a ochránce. Blažený je národ, který dostal takového krále, který za života vládl a po smrti se stal andělem, který nad námi bdí!“

Pater Verhaegen, domácí duchovní paláce, podal svědectví o lidech, kteří dostali milosti, když se modlili ke králi Baudouinovi. Jedno z těchto poselství pochází z Rwandy: Během genocidy v roce 1994 prosil jistý benediktín, který měl obraz krále, o jeho přímluvu. V okamžiku, kdy měl být s ostatními zavřenými zavražděn, byl vstupem francouzských vojáků zachráněn. Tento mnich řekl pateru Verhaegenovi: „Přičítám to modlitbám, se kterými jsem se obracel na krále Baudouina.“

Marie-Elisabeta, belgická mystička, dostala 9. srpna 1993, dva dny po pohřbu krále, toto poselství od Ježíše: „... můj anděl Baudouin se přimlouvá, aby se tvá země neroztrhla působením Zlého... Baudouin, můj syn, kterému jsem dal korunu slávy jak na zemi, tak i na nebi. Posílám vám přímluvce: Baudouina I. ... Zaslavte svoji zem oběma Srdcím – Ježíše a Marie – a budete částečně osvobozeni od soužení.“

*Z Maria heute 12/2013
přeložil -mp-*

Poznámka:

Každý rok se pořádá v Bruselu „Poutí pro život“ ke hrobu krále Baudouina I. v královské kryptě kostela v Laeken.

Prožila jsem opravdové divy

Svědectví mimořádné misijní činnosti

Nebylo tomu vždycky tak, že jsem byla v církvi pevně zakotvená a žila v hluboké víře a důvěře v našeho Pána Ježíše Krista. Byla to namáhavá, desetiletí trvající cesta, až jsem konečně, vedena Matkou Boží, našla toho, který mohl utišit moji touhu a mému životu dát smysl, Ježíše Krista!

Vyrostla jsem se šesti sourozenci v jedné bezbožné rodině. Můj otec zemřel, když jsem měla osm let. Moje dětství a mládí se vyznačovalo bídou a hladem, násilím v rodině, životem nepřátelským vůči Bohu a církvi, s otčímem, kterého jsme my děti odmítaly a od něhož jsme také zakusily jenom odmítání.

Bylo pro mě vysvobozením, když jsem se po absolvování obchodní školy mohla vystěhovat z úzkého bytu o pokoji a kuchyni současně a ubytovat se v jednom pokoji v podnájmu s vlastní domácností a vlastním příjmem.

V této době jsem náhodou na náměstí v Grazu uslyšela mluvit P. Leppicha. Ihned, i když jsem byla ještě úplně nevěřící, mě napadlo přání, jít na tři roky do nějaké africké země na misie. Kněz, kterého jsem potom vyhledala, mi ale radil, abych se raději vdala a stala se dobrou matkou, protože jsem mezitím poznala svého budoucího muže. Teprve po 40 letech těžkého manželství – můj muž byl nejdříve nevěřící jako já, k tomu kuřák, pijan a hráč – jsem měla možnost splnit si svůj mladický sen a přijmout v Africe pro naši církev misijní práci. Protože jsem ve svém dětství zažila chudobu a hlad se všemi důsledky toho, co jsem prožila na škole a ve společnosti, měla jsem zvláštní pochopení a zvláštní lásku k chudým.

Věřím, že proto mě Bůh vedl nejdříve do Chorvatska a do Bosny, kde tenkrát ve strašné občanské válce hledaly tisíce lidí, ženy s nemluvňaty, útočiště v uprchlických táborech. Vzpomínám si ještě dobře na to, jak náš farář v modlitební skupině, do které jsem se mezitím zapojila, vyprávěl o výzvě jednoho jeho přítele kněze, který naléhavě prosil o pomoc pro své uprchlíky.

Spontánně jsem zorganizovala malou pomocnou výpravu a o několik dnů později se tito uprchlíci mohli těšit z naší pomoci. Z vděčnosti nad zdařilou akcí jsme navštívili následně poutní místo Marija Bistrica. Ale i tam nás farář prosil, abychom pomohli asi 1000 uprchlíkům, kteří na jeho faře našli útočiště.

V důvěře v Boží pomoc a pomoc svaté Matky Boží jsem mohla v minulých 10 letech postavit už 10 kostelů a k tomu ještě nějaké fary. Tisíce růženců, 1300 kilogramů svatých obrázků a medailek z Medžugorje bylo už rozděleno mezi obyvatele, nebo přenecháno biskupovi a farářům. Dalo by se toho ještě vyprávět...

Od té doby jsem jezdila s několika pomocníky po sedm let skoro o každém víkendy do tohoto tábora a pečovala o uprchlíky ve všem, co potřebovali: potraviny, ošacení, léky, zdravotní výpomoc, školní potřeby, hračky, nábytek... Přitom jsem zažívala opravdové zázraky, které byly zřejmé jak pro mě, tak také pro moje průvodce.

Traude Schröttnerová

Tak jsme jednou dostali od někoho 5000 šilinků pro naše uprchlíky. Šla jsem s tím do obchodu s botami a prosila o boty za tento obnos. Lhostejné, jaké velikosti, pro děti, pro ženy a muže. Dostala jsem 100 kartonů s botami a dovezla je do Marija Bistrica. Dříve, než jsme naše zboží vybalili, vysvětlila mi pečovatelka o uprchlíky, že by potřebovala nutně pro 96 žáků sportovní boty podle možnosti vysoké, zateplené. Jak jsme užasli, když jsme kartony otevřeli: Všech 96 dětí našlo potřebné vysoké zateplené sportovní boty ve svých velikostech! Ty zbývající 4 páry byly přesně na míru těm dětem, které dodatečně přišly. Kdo to mohl naplánovat, považují ještě dnes za zázrak Boží, za zázrak.

Další zázrak: pro mnoho dětí a starší lidi jsme stále používali mléko v prášku. Obvykle jsme potraviny vyžebřali před tržištěm. Ale práci potřeby a mléčný prášek jsme museli stále nakupovat. Tak jsem jednou objednala dvě tuny mléka v prášku za 50 000 šilinků u jedné firmy v Hartbergu, nevěděla jsem ale, odkud vezmu peníze.

Na ranní mši, na kterou jsem chodila každý den před úřadem, jsem předložila žádost Matce Boží. Tenkrát byla právě v pátek v Trojičním kostele v Grazu mše pro mládež s farářem Stemingerem. Prosila jsem ho, aby tentokrát uspořádal sbírku pro moje mléko v prášku. Na jeho výzvu „hrát si na světlo mety“, to znamená, nechat drobné v tašce a papírové hodit do košíčku, se nasbíralo 38 250 šilinků – pro mládež úžasně velký dar! Na sušené mléko to ale bohužel nestačilo.

O příští ranní mši jsem poděkovala Matce Boží, ale upozornila ji na to, že bych potřebovala ještě ten zbytek do 50 000. Ještě téhož dne dopoledne mě vyrozuměla firma z Hartbergu, že mléko v prášku přišlo tentokrát z Běloruska. Stojí prý jenom 38 250 šilinků. V slzách jsem zjistila, že tento obnos už mám – Matka Boží ví, co potřebujeme. Organizuje všechno nejlépe.

(...) Když se ohlédnu nazpět připadá mi to, jakoby všechny ty roky s uprchlíky byly jenom učební roky, v nichž jsem se naučila vidět nouzi lidí, zacházet s nimi a vyžebřávat potřebné věci. Teď mě ale Bůh vedl do Ruandy, do země, v níž zuřila strašná občanská válka. Roztržka mezi skupinami národa Tutsiů a Hutů.

V této válce ztratilo život milion lidí během pouhých tří měsíců.

Přes kmotrovství bylo tenkrát umožněno na naší faře studium mnoha studentům bohosloví. Také P. Ubald vyšel z jedné takové podpory. On sám byl obětí genocidy. Při těchto bojích bylo zavražděno 84 příslušníků jeho rodiny. Po jeho útěku, ke kterému ho přinutil jeho biskup, ho přijala naše fara. Úplně zoufalý si nemyslel, že by ještě mohl být knězem, protože nemohl odpustit vrahům své rodiny. Teprve v Lurdech dostal uzdravení a obrácení. Při modlitbě křížové cesty uslyšel náhle u 2. zastavení: „Ubalde, vezmi také svůj kříž!“ Obratem se vrátil zpátky do Ugandy, šel do vězení, kde byl zavržený vrah jeho rodiny, a odpustil mu. Jeho dětem se stal dokonce otcem. Potom, co jejich matka zemřela, se P. Ubald o ně staral. Ještě dnes platí náklady na jejich výuku na vysoké škole. Od té doby se snaží P. Ubald vzájemně smířovat hluboce zraněné, nenávisť a pomstu naplněné lidi. Kvůli svědectví svého života se stal pro mnohé hodnověrným příkladem smíření.

Během jednoho dalšího pobytu v Rakousku jsme ho provázeli do Schia a Medžugorje. Ve Schiu se dověděl o životě svaté Bakhity, Afričanky, která byla jako dítě odvedena do otroctví, kde potom zažila hrůzy. Svým mučitelům ale odpustila. V Medžugorje, kde se Matka Boží stále ještě zjevuje jako Královna míru, padlo jeho rozhodnutí. Musel v Rwandě zřídit *Centrum míru*, z něhož by mohl dosáhnout na všechny lidi ve své zemi a v sousedních státech.

Měl cíl s pomocí svaté Bakhity a Matky Boží nabádat lidi k obrácení a vést je ke smíření a míru. Nalezl pozemek o 28 hektarech, přímo u jezera Kivu, a s pomocí několika přátel postavil centrum za 200 000 euro. Je to dlouhý a napínavý příběh, jak se dostaly do tohoto centra míru sochy Matky Boží a sestry Bakhity. Je ale fakt, že jsou tam denně okolo nich tisíce lidí, aby v modlitbě a adoraci našli mír. Už při příchodu sochy „Královny míru“ v životní velikosti se shromáždilo asi 25 000 lidí. Nejdříve bylo ale důležité pozemek uzavřít a zřídit ubytování a sanitární zařízení. Toto všechno vyžaduje ještě mnoho peněz. Ale já důvěřuji, že toto centrum je Bohem chtěné a jeho výstavba se dokončí.

Modlitba k Panně Marii od Nejsvětějšího Srdce

Označení Matky Boží jako „Panny Marie od Nejsvětějšího Srdce“ ukazuje na její vztah k tomu, co je u jejího božského Syna nejvnitřnější a nejbohatší, totiž k jeho Srdci, symbolu jeho lásky. Maria je Ježíšovým Srdcem mimořádně milována, jak se to projevuje na její jedinečné účasti na dívech Boží lásky, především na tajemství vtělení a vykoupení. Maria Ježíšovo Srdce mimořádně miluje a v jistém smyslu nad ním vykonává svou vládu. Proto modlitba k Panně Marii od Nejsvětějšího Srdce má zvláštní účinnost a sílu.

Pamatuj, Panno Maria od Nejsvětějšího Srdce, na divy, které v tobě učinil Pán. On si tě vyvolil za Matku a chtěl tě mít u svého kříže. Nyní ti dává účast na své slávě a vyslyší tvé prosby. Přenes mu naši chválu a naše díkyvzdání. Předlož mu naše prosby... (vyjádříme milost, které toužíme dosáhnout).

Učiň, abychom žili jako ty v lásce tvého Syna, aby k nám přišlo jeho království. Přiveď všechny lidi k prameni živé vody, která tryská z jeho Srdce, a rozestři nad světem naději a pokoj, milosrdenství a spásu. Pohleď na naši důvěru, odpověz na naši prosbu a ukaž se vždy jako naše Matka. Amen.

Panno Maria od Nejsvětějšího Srdce, oroduj za nás!

Jednou jsem směla v televizi mluvit o svojí misijní práci v Rwandě. Přitom jsem také vyprávěla, že jsem měla v jedné vesnici stavět kostel, aby místní lidé nemuseli v neděli chodit dlouhé hodiny po úzkých strmých pěšinách do kostela. Přitom jsem položila otázku: „Kdo už měl tu milost, aby mohl pro Ježíše stavět dům v tak odlehlé vesnici?“

Brzy nato, po pár dnech, mě oslovila v kostele jedna žena, prostá děvečka ze zemědělství, už v penzi: „Já bych chtěla mít tu milost a postavit Ježíšovi dům!“ Skutečně tento kostel zaplatila z celoživotních úspor. Vděčně jsem zase jednou zjistila, že moje ANO stačí, a Bůh udělá to ostatní.

V důvěře v Boží pomoc a pomoc svaté Matky Boží jsem mohla v minulých 10 le-

tech postavit už 10 kostelů a k tomu ještě nějaké fary. Tisíce růženců, 1300 kilogramů svatých obrázků a medailek z Medžugorje bylo už rozděleno mezi obyvatele nebo přenecháno biskupovi a farářům. Dalo by se toho ještě vyprávět...

Mým cílem je, abych se i v budoucnu zastávala chudých, zlepšovala postupně jejich životní situaci, ukazovala jim, že je máme rádi, a dělala všechno, co podporuje šíření víry v našeho Pána Ježíše Krista. Že se mi vždycky podaří najít lidi, kteří podporují tyto projekty, které vždycky vyžadují náklady, to považuji za milostivý zásah Matky Boží a našeho Pána Ježíše Krista, do nichž vkládám všechnu svoji důvěru a svoji naději.

Z VISION 2000 - 6/2013
přeložil -mp-

Každé dítě je cenné

Stojí už 15 let před jednou potratovou klinikou, aby uchránil ženy před osudným neblahým krokem – a aby je odkázal na Boží milosrdenství, když po zásahu opouštějí kliniku.

Když vycházíme z odhadů potratářů, že v Rakousku se provede za rok okolo 40 000 potratů, znamená to, že při 80 000 porodech za rok je každé třetí dítě usmrceno. Musíme to s ohromením konstatovat.

I když jsem se naučil mnohému, musím se přiznat, že mě někdy popadne oprávněný hněv, když vidím, jak mladí muži přivážejí děvčata na potratovou kliniku. Někteří netečně sedí v přepychových autech, zatímco matky tahají své dcery dovnitř. Tam pak dítě umírá a začíná obrovská bída: Zničení mezilidských vztahů, zničení mateřství... Tu člověka snadno napadne myšlenka: Vás zasáhne spravedlnost!

Bohudíky nám ukázal Kristus spolu s Msgr. Philippem Reillym královskou cestu. A ukázal nám, kteří stojíme před místy usmrcování ve Vidni, Grazu a Salcburku, perspektivu naděje. Vysvětlil nám totiž, že tam stojíme na Golgotě, protože tam se v nevinných dětech usmrcuje Kristus. Když tedy cítím, jak se ve mně zvedá vztek, napadá mě: Ty jsi přece na Golgotě! Myslel to tak Kris-

tus? Řekl Kristus něco takového? V takových okamžicích si uvědomuji, že dítě umírá krutou smrtí. A to ve mně vzbuzuje soucit a já mám motiv, abych tam stál dále, ať ve vedru, nebo v chladu... Když se tedy podívám na mladého otce, který tak žalostně zklamal, ptám se: Co se stalo v jeho životě, že nemůže to dítě přijmout? Jaký by byl jeho osud, kdyby se ho nikdo před Bohem nezastal? Prosit o milosrdenství? O jiskru milosti, která jeho srdcem pohne, aby pocítil lítost a nastalo u něho obrácení? To by znamenalo, že by musel v této temnotě, v chladu, v bolesti, v nichž už teď žije, žít na věčnosti. Pak ve mně rostl soucit s těmi lidmi, kteří to dělají.

Přesně toto má být náš postoj. Svolávat milosrdenství Boží na ty, kteří nedokážou přijmout malé, nevinné dítě. Toto smilování potřebují také ti, kteří jsou v politice a hospodářství spoluzodpovědní za tuto bídu. Také ti, kteří si těmi potraty vydělávají.

Je tomu 40 let, co se v našem (rakouském) demokraticky zvoleném parlamentu rozhodlo, že se smí beztrestně usmr-

covat děti až do 12. týdne. Zatím jsou miliony postižených: usmrcené děti, jejich rodiče, sourozenci, prarodiče, přátelé, kteří vědomě odrazovali od donošení dítěte, novináři, kteří psali o právu žen nebo toto téma zamlčovali, lékaři a sestry, kteří na potratech spolupracovali. Nejsou to jen politikové, kteří tu nesou zodpovědnost. My všichni jsme připočtení ke spirále mlčení. Vždyť sotva kdo pozvedne hlas, aby řekl, že tato nepřičetnost by měla být konečně zastavena.

Proto je každý vyzýván, aby ve svém okolí udělal něco proti tomuto pustošivému dění. Co mohu udělat já? – budete se ptát. Mohu to učinit předmětem naléhavých modliteb: „Milý Bože, pomoz matkám, které jsou na cestě k potratu, které se zabývají myšlenkami na potrat, které jsou ponechány sobě a ztratily všechnu naději!“ I to už stačí.

Nebo mohu vydat svědectví v okruhu svých známých. Třeba moje dcery přijdou ze školy a vyprávějí, že jedna spolužačka otěhotněla, mohu ji pozvat, abych jí dodala odvahy, aby dítě přijala, nebo odkázat ji na místa, kde dostane pomoc. Mnohé totiž vědí, kde je potratová klinika, ale nemají tušení, kde by mohly dostat pomoc zachraňující život. Především musíme zprostředkovat poselství, že je stále naděje. Bůh je přece přítelem života. On říká bezpodmínečně ANO každému z nás.

Dovolte mi vyprávět konkrétní příklad. Před dvěma týdny jsem zažil toto: Jeden mladý pár míří na potratovou kliniku. Paní jako první přechází ulici. Nabízím jí informaci. Ona sklopí zrak, ignoruje mě a oba jdou do kliniky. Uplynuly dvě hodiny. Pár vychází ven. Muž musí podpírat ženu, která sotva může jít. Vlastně nemám naději, že by mě teď chtěla poslouchat, následuji ale jeden impuls a nabízím jim knihu o následcích potratu. Muž se zdráhá – a proti očekávání ji vezme.

Teď přijde to udivující: Dítě je mrtvé, ti dva jsou ve smrtelném hříchu. Ale náhle se mě kluk ptá: „Máte růženec?“ Dávám mu růženec a říkám: „Samotný růženec nepomůže. Musíte se také začít modlit.“ Poděkoval a šel. Uběhla půlhodina. Konec služby. Chci odejít pryč. Náhle stojí onen muž přede mnou. „Máte ještě růženec pro moji přítelkyni?“ – O půl hodiny později! Stačím říci: „Ještě není

Liturgická čtení – dokončení ze str. 3

Pána Ježíše Krista, Otec slávy, udělil dar moudře věci chápat a jejich smysl odhalovat, takže budete moci mít o něm správné poznání. On ať osvítl vaše srdce, abyste pochopili, jaká je naděje těch, které povolal, jaké poklady slávy skrývá křesťanům jeho dědictví.

Evangelium – Jan 1,1-5.9-14

Na počátku bylo Slovo, a to Slovo bylo u Boha, a to Slovo bylo Bůh. To bylo na počátku u Boha. Všechno povstalo skrze ně a bez něho nepovstalo nic, co jest. V něm byl život, a ten život byl světlem

lidí. To světlo svítí v temnotě a temnota ho nepohltila. Bylo světlo právě, které osvětluje každého člověka; to přicházelo na svět. Na světě bylo a svět povstal skrze ně, ale svět ho nepoznal. Do vlastního přišel, ale vlastní ho nepřijali. Všem, kdo ho přijali, dal moc stát se Božími dětmi, těm, kdo věří v jeho jméno, kdo se zrodili ne z krve, ani z vůle těla, ani z vůle muže, ale z Boha.

A Slovo se stalo tělem a přebývalo mezi námi. Viděli jsme jeho slávu, slávu, jakou má od Otce jednorozený Syn, plný milosti a pravdy.

Videoklip pomáhá ženám v tísní

pro vás nic ztraceno, obraťte se k Bohu, nastupte na cestu k životu!“ A poznávám v jejich tvářích, jak jsou náhle vděční.

Proto musíme tyto lidi přijímat, učit u kříže o Ježíšově milosrdenství, který řekl: „Odpust jim, neboť nevědí, co činí.“ To je moje zkušenost: Lidé nevědí, co činí, nevědí, co na ně přichází.

Proto je tak důležité, aby lidé – i když je jich málo – byli přítomni tam, kde se drama odehrává, křesťané, kteří předtím byli na mši, aby darovali Boží spásu, milost, vzbudili lítost, mohli darovat obrácení. Jak často jsem zažil, že Bůh takové lidi zase vytáhl z jejich bíd!

K tomu ještě jedno svědectví: Stojím před klinikou na vídeňském Fleischmarktu. Před mnou zaparkuje nějaké auto. V něm je dáma s asi devítiletým děvčátkem. Přichází ke mně. Asi bude chtít vědět, jestli zde smí parkovat, myslím si. Ona ale začala: „Patříte k těm lidem, kteří tady před klinikou stojí?“ Připraven na nejhorší, přisvědčil jsem. Ona nato: „Před půl rokem jsem tady měla potrat.“ Potom se jí dařilo velmi špatně, vyprávěla. A teď: „Jsem zase těhotná. Nevím, co mám dělat, ale vyhledala jsem vás.“ Při svém potratu před půl rokem se dověděla, že tady nabízíme pomoc a že to s ní myslíme dobře. Nechtěla znovu upadnout do této bídy a tušila, že bychom jí mohli z této nouze pomoci.

Někdo přijde zpátky za půl hodiny, někdo za půl roku. My nevíme, kdy lidé dojdou k obrácení. Za těch 15 let, co tady před klinikou stojím, jsem viděl tisíce vcházet dovnitř a nevím, kdy přijde obrácení těchto lidí, ale doufám v to, že Bůh obrácení daruje, protože usmírujeme, obětujeme a modlíme se přimluvy. A to může vlastně každý: modlitbou, obětováním utrpení, vydáváním svědectví, informacemi, kde možno najít pomoc, povzbuzováním, když některá žena nečekaně otěhotní: „Těší mě, že čekáš dítě!“ Tak můžeme všichni zachránit dítě. Člověk nemusí stát v první frontě, aby bojoval proti zlu potratu. Stačí ve svém okolí dělat pro ochranu života to, co je právě možné.

Mohu vám dosvědčit: Bůh působí, Bůh zachraňuje, Bůh léčí. On je větší než všechno toto utrpení, to my vidíme.

Z VISION 2000 – 6/2013
přeložil -mp-

Píseň, kterou muž věnuje své ženě z vděčnosti za to, že nepotratila jejich společné dítě. To je single s názvem *This Time – Tento čas*, jehož autorem je John Elefante, hudebník, skladatel a producent, bývalý člen skupiny Kansas. Vypráví skutečný příběh dvou velmi mladých lidí, kteří řeší nechtěné těhotenství. On odmítavě, ona počatý život nechce ukončit, byť potratová klinika je hned za rohem. Protagonistka příběhu nakonec odolá uklidňování zdravotnického personálu na potratové klinice, uvědomí si, co se chystá udělat, vyprosí si na Bohu sílu a včas odejde.

Dnes jsou z těchto dvou mladých lidí manželé, kteří si již bez své dcery neumí život představit. A šťastný otec šíří po internetu píseň, která nyní zachraňuje životy jiných lidí.

„Nečekal jsem, že videoklip vzbudí takový zájem,“ říká Elefante, který denně dostává zprávy od žen, které mu vyprávějí své osobní příběhy. Sdělují, že jim píseň pomohla ve vlastním rozhodování nebo že ji přeposlaly svým příbuzným a kamarádkám v obdobných citlivých situacích. Hudebník byl mezitím také hostem televizního diskusního pořadu kanálu Fox News, kde mluvil o své písni, jejím nečekaném úspěchu a masové reakci. „To, co se děje, je naprosto neuvěřitelné,“ prohlásil Elefante. Zpěvák a kytarista doufá, že píseň osloví ještě další ženy, zejména mladistvé, které ze zákona mohou o osudu svých dětí rozhodovat úplně samy.

Videoklip najdete na <http://www.youtube.com/watch?v=vdYPjpl5pI0>. Nutno podotknout, že je opravdu realistický...

Život věčný, poslední soud – dokončení ze str. 2

On nás zachraňuje. Jsme-li hříšníci – což jsme všichni –, prosíme Jež o odpuštění a jdeme k Němu s odhodláním být dobří, Pán nám odpouští. K tomu se však musíme otevřít Ježíšově lásce, která je silnější než všechno ostatní. Ježíšova láska je velkolepá, Ježíšova láska je milosrdná, Ježíšova láska odpouští. Musíš se však otevřít a otevřít znamená litovat, obvinít se z toho, co jsme neučinili dobře. Pán Ježíš se daroval a stále se nám dává, aby nás zahrnul veškerým milosrdenstvím a láskou Otcovou. My se tedy v jistém smyslu můžeme stát soudci sebe samých, odsoudit sami sebe k vyloučení ze společenství s Bohem a bratřími. Neochabujme proto

v bdělosti nad svými myšlenkami a svými postoji, abychom již nyní mohli předjímat vřelost a nádheru Boží tváře, kterou budeme ve věčném životě kontempletovat ve vsí plnosti. To bude krása! Vyjdeme tedy, myslíme na tento soud, který začíná nyní a už začal. Jdeme vpřed tak, ať se naše srdce otevírá Ježíši a jeho spáse. Jdeme beze strachu, protože Ježíšova láska je mocnější, a prosíme-li o odpuštění svých hříchů, On nám odpouští. Ježíš je takový. Vpřed tedy s jistotou, že nás přivede do nebeské slávy!

Přeložil Milan Glaser,
Česká sekce Rádia Vatikan

Pondělí 6. 1. 2014: 6:05 Octava dies (749. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu **6:35** Nevybroušené diamanty **7:10** Labyrintem víry s Tomášem Halíkem: Stromu zbývá naděje **7:40** Přejeme si... **8:00** Noeland (31. díl) **8:25** Harfa Noemova **8:50** Jezuité o: INDIE – na křižovatkách víry **9:10** Bible pro nejmenší: Ráchel **9:15** Sedmihlásky: My tři králové jdeme k vám **9:20** Nedělní čtení: 2. neděle vánoční **10:00** Mše svatá ze slavnosti Zjevení Páně z baziliky Sv. Petra v Římě s papežem Františkem [L] **12:15** NOEkreace (208. díl) **12:25** Souznění 2007 **13:50** Octava dies (749. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu **14:20** Příběhy odvahy a víry: Svatý Serafím (7. díl): Na zemi anděl, v nebi člověk **14:50** Noční univerzita: Václav Vokolek – Kořeny antisemitismu a Židé v Čechách **16:00** V souvislostech (34. díl) **16:25** Outdoor Films s Josefem Lukášem **18:00** Živá historie – Hrad Strečno **18:10** Melódia dúhy **18:25** Sedmihlásky: My tři králové jdeme k vám **18:30** Bible pro nejmenší: Konečně doma [P] **18:40** Náš dům v kosmu – ekologie a bioetika (40. díl): autor a průvodce Marek Orko Vácha [P] **19:00** Na koberečku **19:10** Ars Vaticana (7. díl) **19:20** Přejeme si... **19:35** Hornolidečko – Dožínky **19:40** Zprávy z Věčného města: 6. 1. 2014 [P] **20:00** Jde o život (4. díl): Čin [L] **21:35** Klapka s ... (74. díl) [P] **22:40** NOEkreace (208. díl) **22:50** Noční univerzita: Karel Řežábek – Kdo to viděli, reptali **23:55** Octava dies (749. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu **0:25** Noemova pošta: Leden.

Úterý 7. 1. 2014: 6:05 Zprávy z Věčného města: 6. 1. 2014 **6:15** Vánoční revue k 60. výročí založení JKGO **7:45** Budu pomáhat: Múzy dětem **7:55** Hlubinami vesmíru **8:40** Naše Prémontér **9:40** Jezuité o: INDIE – na křižovatkách víry **10:05** Octava dies (749. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu **10:35** Noční univerzita: Karel Řežábek – Kdo to viděli, reptali **11:40** Sedmihlásky: My tři králové jdeme k vám **11:45** Bible pro nejmenší: Konečně doma **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** P. S. **12:15** Platinové písničky (8. díl): Dechovka **12:45** Ars Vaticana (7. díl) **12:55** Bača Milan od Juraja do Šimona **13:20** Dotek naděje **13:45** Labyrintem víry s Tomášem Halíkem: Stromu zbývá naděje **14:10** Zprávy z Věčného města: 6. 1. 2014 **14:20** Noemova pošta: Leden **16:00** Přejeme si... **16:15** Deník Otty Wolfa a osudy jeho rodiny **16:45** Svoboda, kterou nám Bůh dal: Salesiáni v Žepči [P] **17:05** Doma, to je něco úžasného... **18:00** Noeland (31. díl) **18:25** Sedmihlásky: My tři králové jdeme k vám **18:30** Bible pro nejmenší: Narození Ježíše [P] **18:35** Dávní hrdinové: Vyzrazení **19:05** NOEkreace (208. díl) **19:15** Organ v nebi **19:40** Zpravodajské Noeviny (544. díl): 7. 1. 2014 [P] **20:00** Hrdinové víry (8. díl): Oto Mádr [L] **21:05** Přejeme si... **21:20** Věrní odkazu sv. Cyrila a Metoděje **22:00** P. S. **22:10** Zprávy z Věčného města: 6. 1. 2014 **22:20** Večer chval (32. díl) **23:35** Zpravodajské Noeviny (544. díl): 7. 1. 2014 **23:50** Jak potkávat svět.

Středa 8. 1. 2014: 6:05 Zpravodajské Noeviny (544. díl): 7. 1. 2014 **6:20** Noční univerzita: Václav Vokolek – Kořeny antisemitismu a Židé v Čechách **7:25** NOEkreace (208. díl) **7:35** Z kraje pod Buchlovem: Pohádky a pověsti **8:35** Ars Vaticana (7. díl) **8:45** Pro vita mundi (80. díl): Jan Špilar **9:45** Zprávy z Věčného města: 6. 1. 2014 **10:00** Generální audience [L] **11:25** Živá historie – Hrad Strečno **11:35** Jezuité o: INDIE – na křižovatkách víry **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:45** Klapka s ... (74. díl) **13:50** Na koberečku **14:00**

Hudební magazín Mezi pražci **14:40** Melódia dúhy **14:55** Nevybroušené diamanty **15:25** Zpravodajské Noeviny (544. díl): 7. 1. 2014 **15:45** Jak potkávat svět – **17:05** Můj Bůh a Walter: Mše I. [P] **17:25** Marina **18:00** Octava dies (749. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu **18:30** Bible pro nejmenší: Jan Křtitel [P] **18:35** Sedmihlásky: My tři králové jdeme k vám **18:45** Zprávy z Věčného města: 6. 1. 2014 **18:55** Hluk **19:10** Hornolidečko – Dožínky **19:15** Terra Santa News: 8. 1. 2014 [P] **19:35** Přejeme si... [P] **20:00** Adorace [L] **21:05** Léta letí k andělům (54. díl): Pavel Smetáček **21:30** Noční univerzita: P. Aleš Opatrný – Jak moc lze předat víru v rodině? [P] **22:50** NOEkreace (208. díl) **23:00** Generální audience papeže **23:30** Příběhy odvahy a víry: Svatý Serafím (7. díl): Na zemi anděl, v nebi člověk **0:00** Vánoční revue k 60. výročí založení JKGO.

Čtvrtek 9. 1. 2014: 6:05 Deník Otty Wolfa a osudy jeho rodiny **6:35** Jazový skřítek a jeho Pekáč **6:55** Léta letí k andělům (54. díl): Pavel Smetáček **7:15** Platinové písničky (8. díl): Dechovka **7:45** Don Bosco v Angole **8:00** Terra Santa News: 8. 1. 2014 **8:20** Organ v nebi **8:45** Hrdinové víry (8. díl): Oto Mádr **9:55** Noemova pošta: Leden **11:30** Přejeme si... **11:45** Bible pro nejmenší: Jan Křtitel **11:50** Sedmihlásky: My tři králové, jdeme k vám **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** P. S. **12:15** Vánoční revue k 60. výročí založení JKGO **13:45** Generální audience papeže **14:15** Harfa Noemova **14:40** Jde o život (4. díl): Čin **16:15** Zpravodajské Noeviny (544. díl): 7. 1. 2014 **16:30** Hudební magazín Mezi pražci **17:10** Labyrintem víry s Tomášem Halíkem: Stromu zbývá naděje **17:35** Ars Vaticana (8. díl) [P] **17:45** NOEkreace (208. díl) **18:00** Dávní hrdinové: Vyzrazení **18:25** Sedmihlásky: My tři králové jdeme k vám **18:30** Bible pro nejmenší: Satan pokouší Ježíše [P] **18:40** Hlubinami vesmíru **19:20** Budu pomáhat: Nadační fond pro podporu zaměstnávání osob se zdravotním postižením **19:35** Zpravodajské Noeviny (545. díl): 9. 1. 2014 [P] **20:00** U NÁS aneb od cimbálu o lidové kultuře (87. díl) [L] **21:25** Putování po evropských kláštrech: Trapistický klášter v Berkel-Enschot, Nizozemí [P] **21:55** Živá historie – Hrad Strečno **22:05** P. S. **22:15** Octava dies (749. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu **22:45** Zpravodajské Noeviny (545. díl): 9. 1. 2014 **23:00** Přejeme si... **23:15** Můj Bůh a Walter: Mše I. **23:35** Pro vita mundi (80. díl): Jan Špilar **0:30** Naše cesta: Salesiáni na Madagaskaru.

Pátek 10. 1. 2014: 6:05 Zpravodajské Noeviny (545. díl): 9. 1. 2014 **6:20** NOEkreace (208. díl) **6:30** Živá historie – Hrad Strečno **6:40** Cvrlikání (16. díl): Poutníci **7:45** Příběhy odvahy a víry: Svatý Serafím (7. díl): Na zemi anděl, v nebi člověk **8:10** Zárazek v pralesi **8:40** Noční univerzita: P. Aleš Opatrný – Jak moc lze předat víru v rodině? **10:05** Na koberečku **10:15** Klapka s ... (74. díl) **11:15** 69783 **11:40** Sedmihlásky: My tři králové jdeme k vám **11:45** Bible pro nejmenší: Satan pokouší Ježíše **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:45** Přejeme si... **13:00** Ars Vaticana (8. díl) **13:10** Léta letí k andělům (54. díl): Pavel Smetáček **13:35** Souznění 2007 **15:00** Náš dům v kosmu – ekologie a bioetika (40. díl): autor a průvodce Marek Orko Vácha **15:20** Viac než diaspóra **15:35** Svoboda, kterou nám Bůh dal: Salesiáni v Žepči **16:00** Zpravodajské Noeviny (545. díl): 9. 1. 2014 **16:20** Hornolidečko – Skály **16:25** Organ v nebi **16:50** Hrdinové víry (8. díl): Oto Mádr **18:00** Noeland (31. díl) **18:25** Sedmihlásky: My tři králové jdeme k vám **18:30** Bible pro nejmenší: Ježíš miluje děti [P] **18:40** Můj Bůh

a Walter: Mše I. **19:05** Putování po evropských kláštrech: Trapistický klášter v Berkel-Enschot, Nizozemí **19:40** Zprávy z Věčného města: 10. 1. 2014 [P] **20:00** Kulatý stůl: Ad limina 2014 [L] **21:40** Melódia dúhy **22:00** Nedělní čtení: Svátek Křtu Páně [P] **22:30** Přejeme si... **22:45** Hlubinami vesmíru **23:25** Hudební magazín Mezi pražci **0:10** Labyrintem víry s Tomášem Halíkem: Stromu zbývá naděje **0:35** Guyanská Diana.

Sobota 11. 1. 2014: 6:05 Zprávy z Věčného města: 10. 1. 2014 **6:15** Hornolidečko – Skály **6:20** Léta letí k andělům (54. díl): Pavel Smetáček **6:40** Hudební magazín Mezi pražci **7:25** Doma, to je něco úžasného... **8:15** Jezuité o: INDIE – na křižovatkách víry **8:35** Noeland (31. díl) **9:00** Dávní hrdinové: Vyzrazení **9:25** Sedmihlásky: My tři králové jdeme k vám **9:35** Můj Bůh a Walter: Mše I. **9:55** Outdoor Films s Josefem Lukášem **11:30** Krůček po krůčku **12:00** Polední modlitba Sv. otce Františka [P] **12:10** P. S. **12:20** Přejeme si... **12:35** Nedělní čtení: Svátek Křtu Páně **13:05** Deník Otty Wolfa a osudy jeho rodiny **13:40** U NÁS aneb od cimbálu o lidové kultuře (87. díl) **15:00** NOEkreace (208. díl) **15:10** Zpravodajské Noeviny (545. díl): 9. 1. 2014 **15:25** Platinové písničky (8. díl): Dechovka **16:00** Hornolidečko – Skály **16:10** Zprávy z Věčného města: 10. 1. 2014 **16:20** Nevybroušené diamanty **16:50** Terra Santa News: 8. 1. 2014 **17:10** Historie českých hospiců aneb První hospic v Čechách **17:30** Labyrintem víry s Tomášem Halíkem: Divadlo pro anděly **17:55** Příběhy odvahy a víry: Petr Čadaajev (8. díl): Bláznova obhajoba [P] **18:25** Sedmihlásky: My tři králové jdeme k vám **18:30** Bible pro nejmenší: Ráchel **18:35** Hrdinové víry (8. díl): Oto Mádr **19:40** V souvislostech (35. díl) [P] **20:00** Cesta k andělům (79. díl): Marie Retková [P] **20:50** Zachraňme kostely (2. díl): Kostel svatého Víta v Zahradce [P] **21:10** Jde o život (4. díl): Čin **22:45** P. S. **22:55** Budu pomáhat: Nadační fond pro podporu zaměstnávání osob se zdravotním postižením **23:10** Noční univerzita: Václav Vokolek – Kořeny antisemitismu a Židé v Čechách **0:15** Souznění 2007.

Neděle 12. 1. 2014: 6:15 Nevybroušené diamanty **6:45** Ars Vaticana (8. díl) **7:00** U NÁS aneb od cimbálu o lidové kultuře (87. díl) **8:25** Organ v nebi **8:50** Na koberečku **9:00** Deník Otty Wolfa a osudy jeho rodiny **9:45** Mše svatá z Vatikánu při příležitosti svátku Křtu Páně [L] **11:45** Zprávy z Věčného města: 10. 1. 2014 **12:00** Polední modlitba Sv. otce Františka [L] **12:25** Zpravodajský souhrn týdne [P] **13:15** V souvislostech (35. díl) **13:40** Platinové písničky (9. díl): Dechovka **14:10** Cesta k andělům (79. díl): Marie Retková **15:00** Budu pomáhat: Nadační fond pro podporu zaměstnávání osob se zdravotním postižením **15:10** Noční univerzita: P. Aleš Opatrný – Jak moc lze předat víru v rodině? **16:35** Dávní hrdinové: Opravdová víra [P] **17:00** Noeland (49. díl) [P] **17:30** Sedmihlásky: Vyletěla sojka **17:35** Můj Bůh a Walter: Mše I. **18:00** Zprávy z Věčného města: 10. 1. 2014 **18:10** NOEkreace (209. díl) [P] **18:20** O létajícím farář **18:30** Svoboda, kterou nám Bůh dal: Salesiáni v Žepči **19:00** Léta letí k andělům (54. díl): Pavel Smetáček **19:25** Poselství svatých: Svatý Petr [P] **19:35** Přejeme si... [P] **20:00** Octava dies (750. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu [P] **20:30** Cena Celestýna Opitze **21:50** V souvislostech (35. díl) **22:15** Hrdinové víry (8. díl): Oto Mádr **23:20** Ars Vaticana (8. díl) **23:30** Nedělní čtení: Svátek Křtu Páně **0:05** Polední modlitba Sv. otce Františka **0:15** Franz Liszt: Virtuóz hudby.

DENNÍ MODLITBA APOŠTOLÁTU

Nebeský Otče, kladu před tebe celý dnešní den a ve spojení s tvým Synem, který ve mši svatě neustále zpřítomňuje svou oběť za záchranu světa, nabízím ti v něm své modlitby, práce, utrpení i radosti.

Duch Svatý, který vedl Ježíše, ať je i mým průvodcem a dává mi sílu svědčit o tvé lásce. Spolu s Pannou Marií, Matkou našeho Pána a Matkou církve, to všechno přináším jako svou nepatrnou oběť zvláště na úmysl Svatého otce a našich biskupů...

Svatý Františku Xaverský, oroduj za nás!

Svatá Terezie od Dítěte Ježíše, oroduj za nás!

ÚMYSLY NA LEDEN 2014

Všeobecný: Aby byl podporován opravdový hospodářský rozvoj, který respektuje důstojnost každého člověka.

Evangelizační: Aby křesťané různých vyznání směřovali k jednotě, po které toužil Kristus.

Úmysl našich biskupů: Aby Pán svou mocí přivedl k naplnění každé dobré rozhodnutí a dílo viny.

BETLÉMY VYROBENÉ PŘEDŠKOLÁKY A ŠKOLÁKY jsou vystaveny v ambitu Lorety v Rumburku. V křížové chodbě barokní kulturní památky z 18. století se představuje pět desítek betlémů, jejichž tvůrci jsou děti z mateřských center a mateřských a základních škol v Rumburku a Jiřkově. Výstava představuje jesličky malované, vystřihované a vyrobené z keramiky, kelímků, ruliček a špejli. Ozdobou letošní výstavy je betlém předškoláků namalovaný na paravánu a rozměrný betlém s postavami vy-modelovanými z papíru. **Výstava dětských betlémů probíhá v Loretě Rumburk do 2. 2. 2014, od úterý do soboty, mezi 9-16 hod. Nepřístupná je v období vánočních svátků od 22. 12. 2013 do 1. 1. 2014.** Vstupné je 50 a 25 Kč. Děti do 6 let mají vstup zdarma. Pro dětské návštěvníky jsou připraveny omalovánky s adventní a vánoční tematikou. Výstavu pořádá Římskokatolická farnost – děkanství Rumburk. Vedle dětských betlémů je v přílehlém kostele sv. Vavřince vystaven 91 let starý klášterní betlém, vyřezaný a namalovaný nejlepšími řezbáři Šlukovska. Více informací sdělí projektová manažerka ŘKF: Klára Mágrová, GSM +420 724 072 525, e-mail: loreta.rumburk@seznam.cz.

Matice svatokopecká pořádá v neděli 12. ledna 2014 v 16.15 hodin ve Francouzském sále svatokopecké fary – Svatý Kopeček u Olomouce – PŘEDNÁŠKU dr. Martina Kučery na téma **ČINNOST CHARITY NA OLOMOUCKU V LETECH 1922-1952**, spojenou s promítáním dobových snímků.

Zlaté přívěšky – 14karátové zlato: „ZÁZRAČNÁ MEDAILKA“ – v. 14 mm – 1980 Kč, v. 16 mm – 2980 Kč, v. 19 mm – 4800 Kč. **ŠKAPULIŘ** – v. 15 mm – 2980 Kč. To vše i ve stříbre. Zasiíláme do 3 týdnů na dobírku + poštovné a balné. **Objednávky:** L. Novotná, Zikova 13, 779 00 Olomouc, mobil: 721 428 521.

Liturgická čtení

Neděle 5. 1. – 2. neděle

po Narození Páně

1. čt.: Sir 24,1-4.12-16

(řec. 1-2.8-12)

Ž 147,12-13.14-15.19-20

Odp.: Jan 1,14 (*Slovo se stalo tělem a přebývalo mezi námi.*)

Nebo: *Aleluja.*)

2. čt.: Ef 1,3-6.15-18

Ev.: Jan 1,1-18

Slovo na den: Do vlastního přišel.

Pondělí 6. 1. – slavnost Zjevení Páně

1. čt.: Iz 60,1-6

Ž 72(71),1-2.7-8.10-11.12-13

Odp.: srov. 11 (*Budou se ti,*

Hospodine, klanět všechny národy země.)

2. čt.: Ef 3,2-3a.5-6

Ev.: Mt 2,1-12

Slovo na den: Zaradovali se nevýslovnou radostí.

Úterý 7. 1. – nez. pam.

sv. Rajmunda z Penafortu

1. čt.: 1 Jan 3,22-4,6

Ž 2,7b-8.10-11

Odp.: 8a (*Dám ti v majetek národy.*)

Ev.: Mt 4,12-17.23-25

Slovo na den: Veliké světlo.

Středa 8. 1. – ferie

1. čt.: 1 Jan 4,7-10

Ž 72(71),1-2.3-4ab.7-8

Odp.: srov. 11 (*Paně, budou se ti*

klanět všechny národy země.)

Ev.: Mk 6,34-44

Slovo na den: Vy jim dejte jíst!

Čtvrtek 9. 1. – ferie

1. čt.: 1 Jan 4,11-18

Ž 72(71),1-2.10.12-13

Odp.: srov. 11 (*Paně, budou se ti*

klanět všechny národy země.)

Ev.: Mk 6,45-52

Slovo na den: To jsem já, nebojte se!

Pátek 10. 1. – ferie

1. čt.: 1 Jan 4,19-5,4

Ž 72(71),1-2.14+15bc.17

Odp.: srov. 11 (*Paně, budou se ti*

klanět všechny národy země.)

Ev.: Lk 4,14-22a

Slovo na den: Poslal mě.

Sobota 11. 1. – ferie

1. čt.: 1 Jan 5,5-13

Ž 147,12-13.14-15.19-20

Odp.: 12a (*Jeruzaléme, oslavuj*

Hospodina! Nebo: Aleluja.)

Ev.: Lk 5,12-16

Slovo na den: Na opuštěná místa.

BREVIÁŘ PRO LAIKY

4. – 11. LEDNA 2014

Změna v číslování breviáře: levý, nepodbarvený sloupec – dřívější vydání breviáře; pravý, podbarvený sloupec – nové vydání breviáře (2007)

Uvedení do první modlitby dne:	NE 5. 1.		PO 6. 1.		ÚT 7. 1.		ST 8. 1.		ČT 9. 1.		PÁ 10. 1.		SO 11. 1.	
Antifona	154	167	226	248	226	248	226	248	226	248	226	248	226	248
Žalm	783	881	783	881	783	881	783	881	783	881	783	881	783	881
Ranní chvály:														
Hymnus	154	167	226	248	226	248	226	248	226	248	226	248	226	248
Antifony	201	220	233	255	950	1062	965	1079	981	1097	998	1115	1014	1132
Žalmy	921	1030	813	914	950	1063	965	1079	981	1097	998	1115	1014	1132
Krátké čtení a zpěv	201	220	233	255	241	264	244	268	247	272	251	276	254	279
Antifona k Zach. kantiku	202	220	233	256	241	264	245	268	248	272	251	276	254	280
Prosby	202	221	233	256	241	265	245	269	248	272	251	276	254	280
Závěrečná modlitba	202	221	234	257	1277	265	245	269	248	273	252	277	255	281
Modlitba během dne:														
Hymnus	155	168	227	249	227	249	227	249	227	249	227	249	227	249
Antifony	156	169	228	250	228	250	228	250	228	250	228	250	228	250
Žalmy	926	1036	235	257	955	1068	971	1085	987	1103	1004	1121	1019	1138
Krátké čtení	203	221	237	259	242	266	245	269	249	273	252	277	255	281
Závěrečná modlitba	202	221	234	257	242	265	245	269	248	273	252	277	255	281
Nešpory:														
SO 4. 1.														
Hymnus	153	166	229	251	225	247	225	247	225	247	225	247	261	288
Antifony	200	218	230	252	238	260	960	1073	976	1091	992	1109	1009	1126
Žalmy	916	1025	230	252	238	261	960	1073	976	1091	992	1109	1009	1126
Kr. čtení a zpěv	200	219	231	254	239	262	243	267	246	271	250	274	253	278
Ant. ke kant. P. M.	200	219	232	254	240	263	243	267	247	271	250	275	253	278
Prosby	201	219	232	254	240	263	243	267	247	271	250	275	253	279
Záv. modlitba	202	221	234	257	234	257	1277	265	245	269	248	273	252	277
Kompletář:	1238	1374	1238	1374	1242	1379	1250	1387	1254	1391	1257	1395	1260	1398

Z JINÝCH NAKLADATELSTVÍ

PROMLUVY Z ARGENTINY

Papež František • Ze španělštiny přeložila Marta Hudoušková • Redakce Dagmar Kopecká, Pavel Mareš

Promluvy z Argentiny ukazují na pastýřskou péči kardinála Jorgeho Maria Bergoglia o Kristovu církev, ale i vnímavost pro konkrétní problémy společnosti v jeho domovině. Jde o promluvy, které přednesl ještě jako arcibiskup Buenos Aires v letech 2006 až 2013, tedy v době před zvolením papežem.

Karmelitánské nakladatelství • Brož., 117x180 mm, 144 stran, 139 Kč

HLÁSEJ SLOVO • KOMENTÁŘ K NEDĚLNÍM LITURGICKÝM ČTENÍM • ROČNÍ CYKLUS A

Enzo Bianchi • Z italského přeložil Ctirad Václav Pospíšil • Odpovědná redaktorka Tereza Hubáčková

Autor předkládá ve svých homiliích zamyšlení nad nedělními biblickými texty cyklu A. Výklady zachycují základní témata jednotlivých čtení z neděle a slavností celého roku a uvádějí je do souvislosti s duchovním i společenským životem křesťanů.

*Karmelitánské nakladatelství
Brož., 135x205 mm, 168 stran, 199 Kč*

KNIHA ŽIVOTA MNIŠKÉHO BRATRSTVA JERUZALÉM

Z francouzštiny přeložily Terezie Brichtová OP a Klára Jirsová • K vydání připravil a doslov napsal Alexandr Todorov

Kniha je nejen řeholí mnichů a mnišek Bratrstev Jeruzalém, ale i duchovním průvodcem všem laikům, prohlubujícím si křesťanské povolání evangelijního života v srdci dnešního světa. Hovoří například o přikázání lásky, o povolání k radosti, o modlitbě, mlčení, evangelijních radách, o vztahu ke světu. Kniha života odráží autentickou zkušenost mnišských komunit, založených autorem knihy, bratrem Pierrem-Marie Delieux (1934–2013).

*Kartuziánské nakladatelství • Vydání druhé (v KN první)
Brož., 128x200 mm, 152 stran, 150 Kč*

LITURGIE EVANGELIÁŘE • LÁSKA CÍRKVE K BOŽÍMU SLOVU

Radek Tichý • Předmluva Mons. Guido Marini

Autor se věnuje pouze liturgii evangeliaře ve mši svaté, lépe řečeno liturgii, která obklopuje a doprovází hlásání evangelia při slavení eucharistie. V první části knihy jsou uvedena některá vstupní témata: ambon jako místo a jáhen jako služebník vyhrazení pro Boží slovo, uspořádání biblických perikop a slavnostní přinesení knihy evangelii v úvodu mše svaté. Ve druhé části postupuje autor po jednotlivých krocích rituální sekvence s výkladem jejich vývoje a současného významu. Ve třetí části se nachází shrnutí historického vývoje a obecnější teologické postřehy.

*KRYSTAL OP, s.r.o.
Brož., 130x205 mm, 108 stran, 130 Kč*

Objednávky knih – tel. 587 405 431 • Administrace a inzerce týdeníku Světlo – tel./fax 585 222 803 • Malice cyrilometodějská s. r. o.,
Dolní nám. 24, 771 11 Olomouc 1, e-mail: knihy@maticecm.cz • Kompletní nabídku knižní produkce MCM naleznete na internetové adrese www.maticecm.cz
Naše prodejna v Olomouci na Dolním náměstí 24 je otevřena také v sobotu v době od 8 do 12 hodin.

772 00 Olomouc 2
982707-0262/2011
P. P.

TZ D + 1

Malice cyrilometodějská s. r. o.
Dolní nám. 24
771 11 Olomouc 1